

Price: 50 p only

நற்கருணை வீரன்

திதி 53

அக்டோபர் 2006

எண் 10

தயவுசெய்து எங்களைக் கொலைசெய்யாதீர்

நகரத்தில் வாழ்ந்து வந்த இரண்டு பையன்கள் ஒரு நாள் கிராமத்திற்கு உலாவச் சென்றார்கள். காட்டுப் பாதை வழியாகச் செல்லவேண்டியிருந்தது. எப்படியோ வழி தவறிவிட்டனர். இறுதியாக ஒரு பண்ணையார் வீட்டை அடைந்து, பண்ணையாரிடம் இரவு தங்குவதற்கு அனுமதி கேட்டனர்.

ஏற்கனவே இருட்டிவிட்டதால் பண்ணையார் பையன்கள்மீது இரக்கப்பட்டு ஓர் அறையில் படுத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்தார். இரவில் அவர்கள் படுத்திருந்த அறைக்கு அடுத்த அறையிலிருந்து பேச்கக் குரல் கேட்டது. என்ன பேசிக்கொள்கிறார்கள் என்று அறிய விநோதப் பிரியம் கொண்ட பையன்கள் கதவருகில் சென்று ஒட்டுக்கேட்டனர். பண்ணையார் தன் மனைவியிடம் கூறிய வார்த்தைகள் தெளிவாய்க் கேட்டன. “நாளைக்கு நிறைய சுடுதண்ணீர் வேண்டும். தயாராய் வைத்திரு. எனெனில் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த அந்த இரு பயல்களையும் நான் கொலை செய்யப்போகிறேன்” என்றார். இதைக் கேட்ட பையன்கள் பயந்து நடுங்கினர். மனிதனின் மாயிசத்தை உண்ணும் ஓர் இனத்தவரைப் பற்றி அவர்கள் ஒரு புத்தகத்தில் படித்திருந்தனர். பண்ணையார் தங்களைத்தான் குறிப்பிடுகிறார், காலையில் தங்கள் இருவரையும் கொலை செய்யப் போகிறார் என்று நினைத்தனர். எனவே சன்னல் வழியே வெளியேறி கொல்லலைப் பறுத்தில் உள்ள வாயில் கதவை நோக்கி ஒடினர். ஆனால் வாயில் கதவு யூட்டப்பட்டிருந்தது. கவரும் ஏறிக்குதிக்க முடியாதபடி உயரமாயிருந்தது. எனவே ஆடுமாடுகள் அடைக்கப்பட்டிருந்த கொட்டத்தில் ஒழிந்து கொண்டனர். அதிகாலையில் வாயிற் கதவு திறக்கப்பட்டதும் எவருடைய கண்ணுக்கும் படாயல் தப்பி ஒடிவிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இரவைக் கழித்தனர்.

ஆனால் பண்ணையார் அதிகாலையில் எழுந்து, மாட்டுக் கொட்டத்திற்குள் சென்றார். கையில் பெரிய ஆரிவாள் வைத்திருந்தார். பையன்கள் அவரைப் பார்த்ததும், அச்சமடைந்து “ஐயா, எங்களைக் கொலை செய்யாதீர், எங்களைக் கொலை செய்யாதீர்” என்று உரத்த குரலில் கெஞ்சினார்கள். கெஞ்சியவாறே அவருடைய பாதத்தில் மண்டியிட்டு உயிர்ப் பிச்சை கொடுக்குமாறு மன்றாடினர். பண்ணையார் அதிரச்சியும் ஏரிச்சலும் அடைந்து “இங்கு என்ன செய்கிறீர்கள்?” என்று அதுடினார். “நாங்கள் பயந்துவிட்டோம்” – “எதற்காக?” – “காலையில் எங்கள் இருவரையும் கொலை செய்யப்போவதாக நேற்று இரவு நீங்கள் கூறியது எங்கள் காலில் விழுந்தது” என்றனர். இதைக் கேட்ட பண்ணையார் வாய்விட்டுச் சிரித்து விட்டார். “முட்டாள் பிள்ளைகளே! உங்களை நான் குறிப்பிடவில்லை. நகரத்தில் இருந்து வாங்கிவந்த இரண்டு பள்ளிகளைப் பற்றிப் பேசினேன். ‘பயல்கள்’ என்று ஜோக் அடித்ததை நீங்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டார்கள் போலும்” என்று கூறினார்.

பின்னர் பையன்களைப் பத்திரியாக அவர்களது ஊருக்கு அனுப்பி வைத்தார். இப்பொழுது பையன்கள் வழியை நன்கு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டனர். ஆனால் அவர்களுடைய விநோதப் பிரியத்துக்கு சரியான தண்டனையை அனுபவித்தனர் – அச்சமும், அங்கலாய்ப்பும் நிறைந்த இரவு. விநோதப் பிரியம் பல பிள்ளைகளை வழி தவறிச் செல்லச் செப்கிறது. எனவே பார்க்கக் கூடாததைப் பார்க்க முயலாதீர், கேட்கக் கூடாததைக் கேட்க முயலாதீர்.

எத்துக்கண முட்டாள் தனமாயிப் பேசினான்

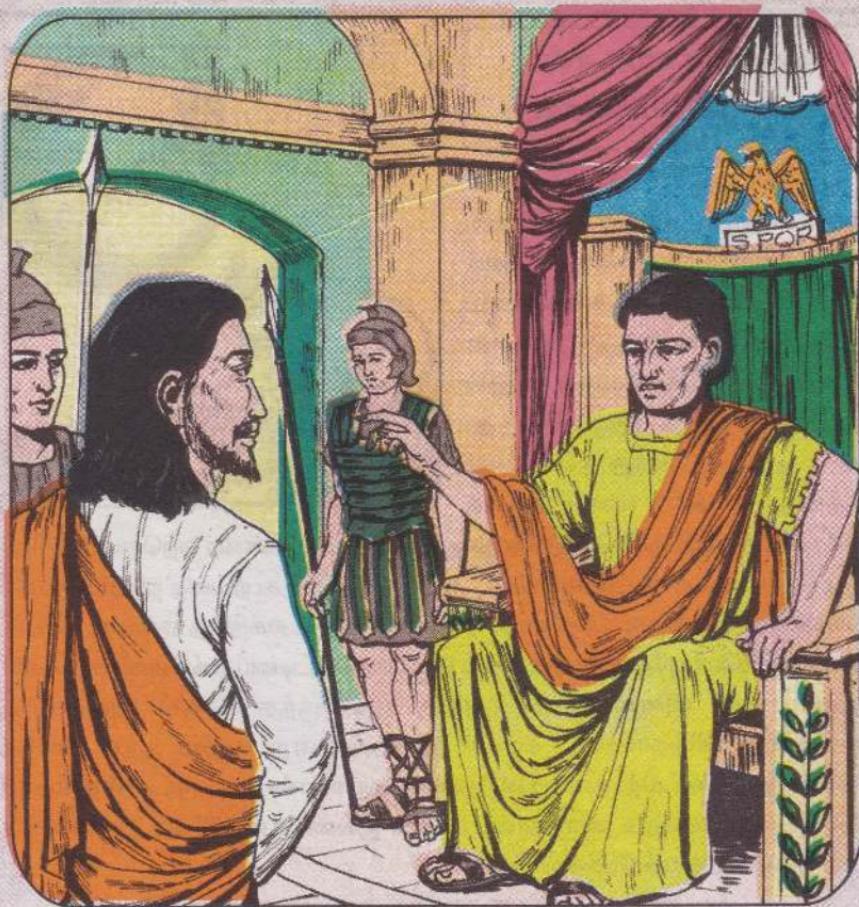
ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில், கடவுள் இல்லை என்று ஒரு மனிதன் பேசினான். “கடவுள் இருப்பார் எனில், அவர் நல்லதோர் அமைதியான உலகத்தைப் படைத்திருப்பார். ஏன் இப்புழி இத்தனை புயல்களும், நில நடுக்கங்களும், யுத்தங்களும் நிறைந்ததாக இருக்கின்றது. இவை எதுவும் இல்லாத நல்லதோர் உலகத்தை நானே படைத்திருக்க முடியும்!” என்று கூறி, தன் சொற்பொழிவை முடித்தான். பின்னர் மற்றொரு மனிதன் எழுந்து, “ஐயா, நன்றாகப் பேசினீர்கள். ஆனால் நீங்கள் கூறியதை நம்பும் விதமாக, சிறு செயலிலிருந்து தொடங்குவோமா? நீங்கள் புது உலகத்தை எல்லாம் படைக்க வேண்டாம்; இப்பொழுதே இதே இடத்தில் ஒரு முயல் குட்டியை உங்களால் உருவாக்க முடியுமா?” என வினாவினான். அங்கு கூடியிருந்த மக்கள் அனைவரும் கொல்லென்று சிரித்தார்கள். கடவுள் இல்லை என்று கூறிய அந்த மனிதன் குழப்பமடைந்து, வெட்கித் தலைகுளிந்தான். தான் எவ்வளவு முட்டாள்தனமாயிப் பேசிவிட்டோம் என்பதை உணர்ந்தான். கடவுள் இல்லை என்பவர்கள் அனைவருமே முட்டாள்தனமாய்த்தான் பேசுகிறார்கள்.

ஆனநாரி தீரிப்பு

தலைமைக் குருவின் தீர்ப்பிற்குப் பின் இயேக்கை இரவெல்லாம் மிகுந்த கொடுமைக்கு உள்ளாக்கினார்கள். காலையில் அவரை ஆனுநர் பிலாத்திடம் இழுத்துச் சென்றனர். ‘இவன் தன்னை ஓர் அரசன் என்று சொல்லி மக்களிடையே குழப்பம் விளைவிக்கிறான்’ என்று பொய்க் குற்றம் கமத்தினர்.

பிலாத்து நம் ஆண்டவரிடம், ‘நீ ஓர் அரசனா?’ என்று வினாவினார். ‘நான் அரசன்தான். ஆனால் எனது அரசு இவ்வுலகைச் சார்ந்ததன்று’ என்றார் நம் ஆண்டவர். நம் ஆண்டவர் இயேக குற்றமற்றவர் என்பதை உணர்ந்த ஆனுநர், அவரை விடுவிக்க எண்ணினார். அதற்காக வழி தேடினார்.

பாஸ்கா விழவின் போது ஒரு கைதியை விடுவிக்கும் வழக்கம் உண்டு. 'நான் யாரை விடுவிக்க வேண்டும்? இயேசுவையா? பரபாவையா?' என்று ஆளுநர் வினவினார். பரபா ஒரு கொலையாளி. 'கொலையாளியை விடுவிக்கவா, குற்றமற்ற இயேசுவை விடுவிக்கவா?' என்று ஆளுநர் கேட்க, 'பரபாவையே விடுவிக்க வேண்டும்' என்றனர். இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைய வேண்டும் என்று பெரும் கூச்சலிட்டனர்.

மக்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையக் கையளித்தார் ஆளுநர். இந்தக் கொடும் வேதனையை இயேசு அனுபவிக்க உன் பாவமும் காரணம் அல்லவா? அங்கு குழந்தைகளே இயேசுவின் பாடுகளை நினைத்துப் பார்த்து இனிமேல் பாவம் செய்ய மாட்டோம் என்ற ஒருதிமொழி எடுக்க முன்வருவீர்களா?

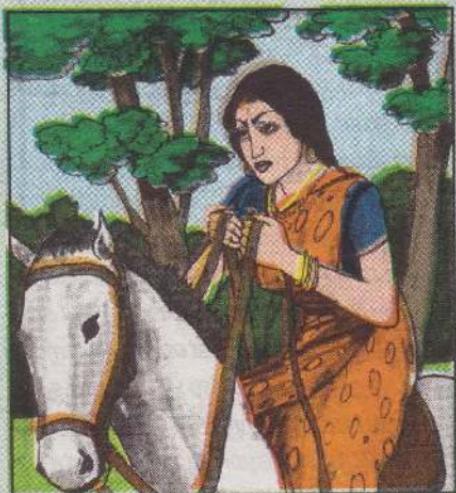
அழகம் பாஸ்கர்

அவனைக் காப்பாற்று!
அவனைக் காப்பாற்று! (13)

இதற்கிடையில் வீட்டில் மற்றொரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. ராணியும் அவள் தாயும் புஷ்பாவைத் தூக்கி படுக்கையில் கிடத்தி, காயத்தைக் கழுவி கட்டுப் போட்டார்கள். “இறைவனுக்கு நன்றி! நல்லவேளை, கத்தி இதயத்தை நெருங்கவில்லை. புஷ்பாவின், உயிரைக் காப்பாற்றச் சிறிது வாய்ப்பு உண்டு” என்று ராணி கூறினாள். சிறிது நேரம் கழித்து புஷ்பா மயக்கம் தெளிந்து, கண்களைத் திறந்தாள். அருகில் ராணி நிற்பதைப் பாத்தாள். “ராணி, உன் உதவிக்கு மிக்க நன்றி. ஐயா எங்கே?” – “புஷ்பா! உன் பிரமாணிக்கத்தால் என் அப்பா பிழைத்தார்.” “பாஸ்கர் எங்கே?” இதற்குப் பதில் சொல்ல ராணி தயங்கினாள். புஷ்பாவிற்கு உண்மை விளங்கிறது. ரோடாவும் அடிமைகளும் பாஸ்கரை விரிட்டிப் பிடிக்கச் சென்றிருப்பார்கள் என்று உணர்ந்தாள். உடனே அவளாது மனம் பயத்தால் துடித்தது. படுக்கையை விட்டு ஏழுந்து உட்கார்ந்தாள். அவள் கண்கள் குளமாயின. “ராணி! என்மீது இரக்கம் கொண்டு, என் சகோதரனைக் காப்பாற்ற மாட்டாயா? நீ மட்டும்தான் அதனைச் செய்ய முடியும்” என்று புஷ்பா கதறி அழுதாள்.

“நீ என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுகிறாய், புஷ்பா?” என்றாள் ராணி. “அவர்கள் என் சகோதரனை நிச்சயம் கொன்றுவிடுவார்கள். நீ அங்கே இருந்தால் அவர்கள் அவ்வாறு

செய்யமாட்டார்கள். நீ அவனைக் காப்பாற்ற முடியும். உன்னால் மட்டுமே அது முடியும். ஒருவேளை அவள் தன் குற்றத்தை உணர்ந்து நல்லவனாக மாறிவிடுவான். அவனைக் காப்பாற்று! அவனைக் காப்பாற்று! என்று அலறிக் கீழே விழுந்தாள். ராணியின் மனம் இளகியது. அவள் தயங்கவில்லை. உடனே ஒரு குதிரையில் ஏறி, காட்டுக்கு விழரந்தாள். எங்கும் ஒரே இருட்டாக இருந்தது. காட்டினுள் நுழைந்ததும் ராணி பயந்துவிட்டாள். எனினும் இறைவனை நோக்கி செமித்துவிட்டு, மன உறுதியடன் தொடர்ந்து சென்றாள்.

புஞ்சும் மரிய வியான்ஸ்

77 தந்தை வியான்னி சாராய லிட்சீகளைக் கடுமையாகக் கண்டித்தார். அவருடைய முயற்சியால் அவை நலிவடைந்தன. லிட்சீ நடத்திய ஒருவர் தம் வாழ்க்கை வழி தகர்ந்து லிட்சாக தந்தையிடம் வந்து மறையிட்டார். தந்தை அவருக்குச் சிறிது பணம் கொடுத்து வேறு தெருவில் செய்ய வைத்தார். சில ஆண்டுகளிலே சாராய லிட்சீகள் உணவு லிட்சீகளாக மாறின. குடும்பத் தகராறுகள் குறைந்தன. பொருளாதாரம் கூட உயர்ந்தது.

78 ஞாயிற்றுக் கீழமைகளில் ஆன்ம நலம் பேணாயல் வேலைக்குப் போவதையும் தந்தை வியான்னி கடிந்தார். அவை ஆண்டவரின் நாள்கள். ஆண்டவருக்கு உரிய நாள்கள். அந்நாளில் வேறு வேலைகள் எதிலும் கவனம் செலுத்தாமல் கடவுளின் அன்பைப் பற்றிச் சிந்திப்பது, கோவிலுக்குச் சென்று செலிப்பது போன்ற கடவுளுக்கு உகந்த செயல் களைச் செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவார். ஞாயிற்றுக் கீழமையின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசும் போது அவர் கண்கள் கலங்கும். மாலைச் செபத் தீற்குப் பிறகு ஊரைச் சுற்றி வந்து வேலை செய்து கொண்டு இருப்பவர்களைக் கையும் களவுமாகப் பிடிப்பார்.

79 ஒரு நாள் கோதுமைப் பயிர் நிறைந்த வண்டி வன்று ஆள் இல்லாமல் வந்தது. தந்தையைப் பார்த்த வண்டியோட்டி ஒளிந்து கொண்டான். குதிரைகளை வைத்துக் கொண்டு ஆளைப் பெயர் சொல்லி அழைத்தார் தந்தை வியான்னி. “நண்பார, நீ என்னைப் பார்த்து ஒளிய வேண்டாம். ஆண்டவர் உன்னை எப்போதும் பார்த்து கொண்டே இருக்கிறார்” என்றார். இவ் வார்த்தை களைக் கேட்ட அந்த மனிதன் படிப்படியாக ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் வேலை செய்வதை நிறுத்திக் கொண்டான். அவ்வாறே மற்ற மக்கள் அனைவரும் செய்தனர். ஞாயிற்றுக் கிழமை ஆண்டவருக்கு உகந்த வழியில் செலவிடப்பட்டது.

80 ஆர்ஸ் நகரில் இருந்த மற்றொரு தீய வழக்கம் நடனம் ஆடுவது. அதனால் பல கேடுகள் விளைந்தன. இந்த வழக்கத்தையும் ஒழித்து விட வேண்டும் என்று தந்தை முடிவு செய்தார். ஒரு நாள் வயலின்

இசைஞனைத் தெருவில் பார்த்தார் தந்தை வியான்னி. “எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறாய்?” என்று கேட்டார். அவனுடைய சம்பளத்தைப் போல ஒன்றரை மட்ஸு தந்து அவனை வீட்டிற்கு அனுப்பி விட்டார். அவனுடைய வருகைக்காக நடனச் சாலையில் காத்திருந்த அனைவரும் ஏமாற்றம் அடைந்தனர்!

(தொடரும்)

Edited & Published by Rev.Fr.M.S.Savariraj, S.J., and Printed at St.Mary's Press,
Beschi College, P.B.No.90, Dindigul - 624 001, TamilNadu. (0451) 2432188

அவள் தரையில் விழுந்து இறந்தாள்

இயேசுவின் சீடர் போதித்த நாட்களில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்கள், நங்கள் சொத்துக்களை விற்று, அவற்றுக்குரிய தொகையைத் தம் குழுத் தலைவரிடம் கொடுத்தனர். அவர்கள் அதை மக்கள்ளனவருக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தனர். அன்னியாவும் அவள் மனைவி சபிராவும் தங்களது நிலத்தை விற்று, அதில் கிடைத்த பணத்தில் சிறு தொகையைத் தெரியாமல் வைத்துக்கொள்ளத் திட்டம் தீட்டினர். அன்னியா, பேதுருவிடம் சென்று பணத்தைக் கொடுத்தபோது, தான் முழுப் பணத்தையும் ஒப்படைத்துவிட்டதாக நடித்தான். தன்னிடம் பொய் கூறியதை அறிந்த பேதுரு அவனைக் கடுமையாகக் கடிந்துகொண்டார். உடனே அன்னியா அந்த இடத்திலேயே விழுந்து இறந்தாள். சிறிது நேரம் கழித்துவந்த சபிராவும் தன் கணவன் கூறிய பொய்யையே திரும்பவும் பேதுருவிடம் கூறினாள். அதனால் அவனும் அந்த இடத்திலேயே விழுந்து இறந்தாள். கடவுள் எவ்வளவிற்கு பொய்யை வெறுக்கிறார் என்பதை இந்நிகழ்ச்சி எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அன்புக் குழந்தைகளே! ஒருபோதும் பொய் பேசாதீர்கள். மாறாக, உண்மை பேசங்கள். வகுப்பில் பேசும்போது, ஆசிரியர் 'நீ பேசினாயா' என்று கேட்டால், ஆம் என்று ஏற்றுக்கொள். நீ உண்ணப்பறிப் பேசும்போது உண்மையாய் இரு. ஒரு புத்தகத்தின் விலை பத்து ரூபாயாக இருக்கும்போது நீ உன் தந்தையிடம் இருபது ரூபாய் என்று கேட்காதே. நீ தவறுகள் செய்தால் உண்மையை ஏற்றுக்கொள். எக்குழ, எப்பொழுதும் உண்மையை கீழையெய் திரு!